

**ДО ОМБУДСМАНА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДО МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО
ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

СИГНАЛ И ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОТ: АДВОКАТ ЕСЕН ФИКРИ, член на Софийската адвокатска колегия, личен № 1800599710
гр. София 1000, ул. „Три уши“ № 6А, бл. 5, ет. 2, офис 10
тел. 0896 646 401; e-mail: office@advokatifrp.eu

ОТНОСНО: Липса на предвидим ред за възстановяване на съдебни разноси при отменен незаконосъобразен отказ на Агенцията по вписванията; приложно поле на чл. 25, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) и съотношението му с чл. 541 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и чл. 8, ал. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Настоящият сигнал поставя пред Вас сериозен практически проблем в правоприлагането, свързан с невъзможността гражданите и търговците да възстановят доказаните и необходими съдебни разноси (държавна такса и адвокатско възнаграждение), направени при успешното съдебно оспорване на незаконосъобразни откази, постановени от длъжностни лица по регистрацията към Агенцията по вписванията.

Проблемът произтича от несъгласуваната съдебна практика между гражданските и търговските съдилища и административните съдилища относно приложимия процесуален ред:

- 1. В производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ пред окръжните и апелативните съдилища:** Въпреки приемането на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ (в сила от 15.12.2020 г.), трайната практика на съставите на Върховния касационен съд (ВКС) приема, че съдебното производство по оспорване на отказ остава едностранно и охранително, Агенцията по вписванията няма качество на страна, а разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ следва да се прилага корективно с оглед общото правило на чл. 541 от ГПК. Поради това направените от жалбоподателя разноси остават изцяло за негова сметка, дори когато постановеният отказ е изцяло отменен като незаконосъобразен.
- 2. В исковото производство по чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ пред административните съдилища:** След законодателната промяна от декември 2020 г. съставите на Върховния административен съд (ВАС) и

административните съдилища в посочената по-долу практика отказват обезщетяване на тези разноски като вреди от незаконосъобразния отказ, като практиката се разделя в две основни направления: (а) прекратяване на производството поради недопустимост на иска на основание чл. 8, ал. 4 от ЗОДОВ (предишна ал. 3, ДВ, бр. 59/2026 г.), с мотив, че чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ съставлява специален процесуален ред за реализиране на отговорността за разноски в рамките на самото производство срещу отказа; и (б) отхвърляне на иска като неоснователен по същество с мотив, че наличието на нормативна уредба за разноските изключва квалификацията им като деликтна вреда и прекъсва причинната връзка.

В резултат на тези взаимно изключващи се разрешения заявителят, който е защитил успешно правата си срещу незаконосъобразен властнически акт, се оказва лишен от практически действащ ред за възстановяване на разходите за правна защита. Това създава несигурност относно финансовите последици от успешното обжалване и поставя въпрос за съвместимостта на съществуващия модел с конституционните гаранции за ефективен достъп до съд (чл. 56 и чл. 122, ал. 1 от Конституцията на Република България) и стандартите за ефикасно вътрешноправно средство за защита по смисъла на чл. 6, § 1 и чл. 13 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).

I. Законодателна история и воля на законодателя при приемането на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ

Разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ бе създадена с § 14, т. 3 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (обн., ДВ, бр. 105 от 11.12.2020 г., в сила от 15.12.2020 г.) със съдържание: *„В производствата съдът присъжда разноски на страните по реда на Гражданския процесуален кодекс.“*

Анализът на законодателния процес в 44-то Народно събрание изяснява целта и контекста на приетата уредба:

- **Първоначален законопроект и мотиви:** Първоначалният законопроект № 054-01-104 от 13.11.2020 г. предложи създаването единствено на новата ал. 6 в чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ. Мотивите към законопроекта изрично констатираха практическата необходимост разноските, направени при обжалване на отказ, да се претендират и разпределят директно в самото съдебно производство по чл. 25, вместо да се налага воденето на вторични иски по производствата по ЗОДОВ. Изрично декларираната цел бе постигане на процесуална и финансова икономия както за гражданите и бизнеса, така и за съдебната система.
- **Предложение между четенията и обсъждане в правната комисия:** Между първо и второ гласуване бе депозирано предложение № 054-04-300 от 01.12.2020 г. от народния представител Красимир Ципов, с което се предложиха съпътстващи изменения в чл. 25, ал. 2 (предоставяне на възможност на Агенцията по вписванията да подаде писмен отговор и писмени доказателства) и чл. 25, ал. 4 (съобщаване на решението и на Агенцията). На заседанието на Комисията по правни въпроси от

02.12.2020 г. (Протокол № 150) бе обсъдено първоначалното писмено възражение на Агенцията по вписванията, изведено от охранителния характер на регистърното производство. В отговор на това възражение бе възприет балансиран модел: чрез новите процесуални възможности в ал. 2 и ал. 4 на Агенцията бе осигурено право на защита и възможност да прави възражения срещу размера на разноските (вкл. за прекомерност по чл. 78, ал. 5 от ГПК), като ръководството на Агенцията подкрепи окончателния проект. Второто гласуване в пленарна зала се проведе на 03.12.2020 г.

Следователно въпросът за охранителния характер на регистърното производство е бил изрично поставен и обсъден при приемането на изменението. След това обсъждане законодателят е запазил изричното правило за присъждане на разноски, а мотивите към предложението между четенията сочат чл. 78 от ГПК като приложим ред. Това подкрепя извода, че чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ представлява особено правило по смисъла на чл. 530 от ГПК за разноските във фазата на съдебното обжалване.

II. Анализ на формираната съдебна практика

След влизането в сила на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ на 15.12.2020 г., съдебната практика се разви в несъвместими посоки:

1. Практика на търговските състави на ВКС и окръжните съдилища по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ

Върховният касационен съд разви последователна линия в свои определения по частни търговски дела, според която съдебното производство по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ не е спорно, а представлява едностранно охранително производство по смисъла на чл. 530 от ГПК, в което Агенцията по вписванията няма качество на страна. В тези актове ВКС приема, че чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ е резултат от несъвършенство на законодателната уредба и следва да се прилага корективно с оглед общото правило на чл. 541 от ГПК — т.е. разноските са изцяло за сметка на молителя (жалбоподателя):

- *Определение № 615 от 23.11.2022 г. по ч. т. д. № 2297/2022 г. на ВКС, II т. о.* — потвърждава отказ за присъждане на 250 лв. (127,82 евро) адвокатско възнаграждение, направено от жалбоподател за защита пред апелативния съд по повод оставена без разглеждане недопустима жалба на Агенцията по вписванията срещу отменително решение на окръжния съд;
- *Определение № 570 от 20.07.2023 г. по ч. т. д. № 1068/2023 г. на ВКС, II т. о.* — основният му предмет е липсата на активна процесуална легитимация на Агенцията по вписванията да обжалва отменителното решение на окръжния съд, като паралелно съдържа мотиви за охранителния характер на производството и корективното прилагане на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ чрез чл. 541 ГПК;
- *Определение № 1136 от 08.05.2024 г. по к. ч. т. д. № 453/2024 г. на ВКС, I т. о., Определение № 1769 от 24.06.2024 г. по к. ч. т. д. № 1055/2024 г. на ВКС, II т. о., и Определение № 2334 от 27.08.2024 г. по к. ч. т. д. № 1288/2024 г. на ВКС, I т. о.* — съставите на ВКС потвърждават разбирането за охранителния характер на производството. Те приемат, че когато окръжният съд е отменил отказа и е дал

указания за извършване на исканото вписване, решението му е окончателно; поради това не подлежи на обжалване и определението по чл. 248 от ГПК за разноските. При потвърден отказ заявителят запазва правото си на въззивно обжалване. Самите определения на апелативните съдилища за оставяне на жалбите без разглеждане са проверени от ВКС по чл. 274, ал. 2 от ГПК, но не е допусната въззивна проверка по същество на отказаните разноски.

На ниво първоинстанционни окръжни съдилища се наблюдават изолирани различия в тълкуването. В *Определение № 151 от 21.10.2022 г. по т. д. № 41/2022 г. Окръжен съд – Перник* оставя без уважение молбата на Агенцията по вписванията по чл. 248 от ГПК за изменение на решението в частта за вече присъдените разноски в полза на спечелилия заявител, приемайки, че чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ е ясна и императивна норма. Същевременно с *Решение № 209 от 21.09.2022 г. по т. д. № 279/2022 г. Окръжен съд – Бургас* при потвърден отказ осъжда жалбоподателя да заплати 80 лв. (40,90 евро) юрисконсултско възнаграждение на Агенцията по реда на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, илюстрирайки практическата възможност за разнопосочно третиране.

2. Практика на административните съдилища и ВАС по искове по чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ вр. ЗОДОВ

С *Тълкувателно решение № 5 от 14.07.2022 г. по тълк. д. № 4/2020 г. Общото събрание на съдиите от I и II колегия на ВАС* отклони искането на главния прокурор за тълкуване по въпроса дали адвокатските възнаграждения и държавни такси по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ представляват вреда по ЗОДОВ. В мотивите за отклоняване бе прието, че с новоприетия чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ законодателят е уредил изричен ред за присъждане на разноските по ГПК, което изключва претендирането им по исков ред по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ предвид чл. 8, ал. 4 от ЗОДОВ (предишна ал. 3). С диспозитива не е даден отговор по същество на поставения въпрос. В *Определение № 615/23.11.2022 г. по ч. т. д. № 2297/2022 г. на ВКС, II т. о.*, изрично е прието, че мотивите на ВАС за отклоняване на искането по тълк. д. № 4/2020 г. не представляват задължителна съдебна практика.

Позовавайки се на мотивите на ТР № 5/2022 г., съставите на ВАС и административните съдилища относно разноски, направени в производства по обжалване на откази, образувани след 15.12.2020 г., оформят в практиката две основни групи актове:

- **Прекратяване поради процесуална недопустимост на иска:** В първата група актове се приема, че наличието на процесуален ред по чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ дерогира приложението на ЗОДОВ по силата на чл. 8, ал. 4 от ЗОДОВ (предишна ал. 3), тъй като отговорността за разноски се реализира само във висящия процес по чл. 25 (вж. *Решение № 388 от 15.01.2026 г. по к. адм. д. № 4206/2025 г. на ВАС, III о.*, с което е обезсилено *Решение № 983 от 29.01.2025 г. по адм. д. № 2971/2024 г. на АС – Варна*, уважило иск за 1 260 лв. /644,23 евро/, и производството е прекратено; *Определение № 9696 от 07.10.2026 г. по ч. адм. д. № 9015/2026 г. на ВАС, III о.*, потвърждаващо *Определение № 1515 от 28.05.2026 г. по адм. д. № 160/2026 г. на АС – Русе* за 1 262,10 лв. /645,30 евро/; *Определение № 9624 от 13.10.2025 г. по ч. адм. д. № 9545/2025 г. на ВАС, III о.*, потвърждаващо *Определение № 6326 от 11.07.2025 г.*

по адм. д. № 820/2025 г. на АС – Бургас; *Определение № 9673 от 06.10.2026 г. по ч. адм. д. № 9407/2026 г. на ВАС, III о.; Определение № 7704 от 10.07.2025 г. по ч. адм. д. № 5398/2025 г. на ВАС, III о.; Определение № 5471 от 20.05.2026 г. по ч. адм. д. № 4603/2026 г. на ВАС, III о.*).

- **Отхвърляне на иска по същество като неоснователен:** Част от съставите на ВАС разглеждат исковете по същество, като приемат, че чл. 8, ал. 4 ЗОДОВ е материалноправна норма, но искът е неоснователен, тъй като наличието на специален ред по чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и отказът на търговския съд да присъди разноски прекъсват причинната връзка и изключват третирането на съдебните разноски като вреда по смисъла на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ (вж. *Решение № 1246 от 12.02.2025 г. по к. адм. д. № 5926/2024 г. на ВАС, III о.; Решение № 6433 от 15.06.2023 г. по адм. д. № 1770/2023 г. на ВАС, III о.*).

В тези актове на ВАС са депозиран и съществени особени мнения. Съдия Искра Александрова (по Решение № 388/2026 г.) приема, че искът по ЗОДОВ е допустим, но неоснователен, именно защото производството по чл. 25 е охранително и по чл. 541 ГПК разноските остават за заявителя. Съдия Аглика Адамова в особените си мнения по определения № 9696/2026 г. и № 7704/2025 г. поддържа, че искът по ЗОДОВ е допустим, доколкото чл. 8, ал. 4 от ЗОДОВ урежда субсидиарност при наличие на друг способ за обезщетяване на вреди, а не при способ за реализиране на първично вземане. Тези особени мнения подкрепят допустимостта на иска, без сами по себе си да установяват право на обезщетяване на разноските.

III. Правен анализ на съотношението между приложимите норми

Съпоставката на правните разрешения разкрива противоречие относно действието на едни и същи разпоредби:

1. **Особено правило по смисъла на чл. 530 от ГПК:** Общата клауза на чл. 530 от ГПК урежда субсидиарно прилагане на правилата на охранителните производства само „*доколкото не са установени особени правила*“. Разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ урежда именно особено правило за разноските в съдебното производство по оспорване на отказ. Прилагането на чл. 541 от ГПК с аргумент за корективно тълкуване на практика лишава специалната норма от самостоятелно действие. Специалната отговорност за разноски може да бъде уредена и при запазен охранителен характер на производството, без от това непременно да следва общо право на Агенцията да обжалва отменителното решение. Въпросът е дали чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ установява изключение от общото правило на чл. 541 от ГПК, според което разноските в охранителното производство са за сметка на молителя.
2. **Такси за вписване и разноски за обжалване на незаконосъобразен отказ:** Държавните такси и разходите за подаване на заявление за вписване справедливо лежат върху заявителя, тъй като той търси охранително съдействие в регистърното производство. Разноските за съдебно обжалване обаче са направени за съдебното оспорване и отмяна на незаконосъобразния *отказ*. Възлагането на финансовата

тежест за отстраняване на незаконосъобразността върху изправния заявител влиза в противоречие с принципа на справедливост и правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията).

3. **Съответствие със стандартите за ефективен достъп до съд:** Ситуацията, при която гражданският съд отказва присъждане на разноски поради чл. 541 от ГПК, а административният съд отказва разглеждане на иск за същите разноски поради чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ, създава състояние на правна несигурност. В решението по делото *Rotaru v. Romania [GC], № 28341/95, 04.05.2000 г., §§ 77–79*, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) приема, че непроизнасянето на компетентния съд по надлежно предявено искане за обезщетение и разноски нарушава чл. 6, § 1 от ЕКПЧ. Решението се отнася до задължението на съда да се произнесе по искането за обезщетение и разноски, но от него не следва, че всеки разход за адвокатска защита трябва да бъде възстановен. Съвместимостта на разглежданата практика с ЕКПЧ следва да се прецени с оглед действителната финансова тежест за заявителя и нейната пропорционалност.

IV. Институционални основания за тълкувателна и законодателна намеса

На 09.07.2024 г. Инспекторатът към Висшия съдебен съвет (ИВСС) отправи сигнал до председателя на ВКС за инициране на тълкувателно дело относно чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ. В отговор от 19.07.2024 г. председателят на ВКС възприе становище, че практиката на съставите на Търговската колегия на ВКС и въззивните съдилища към онзи момент е еднородна, поради което не са налице предпоставки за образуване на тълкувателно дело.

Постановените през 2025 г. и 2026 г. съдебни актове на ВАС и административните съдилища налагат нова институционална преценка на проблема:

- Съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗСВ основание за приемане на тълкувателно решение е не само противоречивата, но и **неправилната съдебна практика**;
- Налице е **противоречиво тълкуване между съставите на ВКС и ВАС** по смисъла на чл. 124, ал. 2 от ЗСВ — докато ВКС прилага чл. 541 от ГПК и приема охранителен характер, състави на ВАС (например в Определение № 9624/13.10.2025 г. по адм. д. № 9545/2025 г. и Определение № 9673/06.10.2026 г. по адм. д. № 9407/2026 г., III о.) изрично отричат приложимостта на чл. 541 от ГПК към съдебното оспорване и приемат, че чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ задължава търговския съд да присъди разноските по реда на чл. 78 от ГПК.

V. Искания

Предвид изложеното, на основание чл. 124, чл. 125, чл. 126, чл. 127 и чл. 128 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), чл. 19, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 от Закона за омбудсмана (ЗОмб) и правомощията на министъра на правосъдието, правя следните искания:

1. КЪМ ОМБУДСМАНА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО:

На основание **чл. 125 от ЗСВ** да упражните правомощията си и да отправите мотивирано искане по реда на чл. 126–127 от ЗСВ до общите събрания на съответните колегии на Върховния касационен съд и Върховния административен съд за приемане на съвместно тълкувателно постановление по чл. 124, ал. 2 от ЗСВ по следните въпроси:

- *„Представява ли разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ особено правило за разноските по смисъла на чл. 530 от ГПК, дерогиращо общата норма на чл. 541 от ГПК, и длъжен ли е съдът при отмяна на отказ на длъжностно лице по регистрацията и своевременно направено искане за разноски да присъди доказаните и необходими съдебни разноски в полза на жалбоподателя срещу Агенцията по вписванията по реда на чл. 78, ал. 1 от ГПК?“*
- *„Когато в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ съдът е отменил отказа като незаконосъобразен, но с окончателен съдебен акт е отказано присъждането на своевременно поисканите разноски поради прилагане на чл. 541 от ГПК, процесуално допустим ли е искът по чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за обезщетяване на направените в това производство разноски, или разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ съставлява специален начин на обезщетение по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗОДОВ (предимна ал. 3), изключващ исковия ред по ЗОДОВ?“*
- *„Представяват ли доказаните и необходими разноски за успешно съдебно оспорване на отказ по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ, чието присъждане е отказано с окончателен съдебен акт поради прилагане на чл. 541 от ГПК, имуществени вреди, подлежащи на обезщетяване по чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ?“*

2. КЪМ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВКС И ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ВАС:

В рамките на правомощията си по **чл. 124, ал. 2, чл. 125 и чл. 128 от ЗСВ** да обсъдите предпоставките за съвместно разглеждане на въпросите от Общото събрание на съдиите от съответните колегии на Върховния касационен съд и Върховния административен съд и при наличие на законовите условия да издадете съвместно разпореждане за образуване на тълкувателно дело за приемане на **съвместно тълкувателно постановление**, или да инициирате тълкувателни дела пред съответните колегии на всеки от върховните съдилища по реда на чл. 124, ал. 1 от ЗСВ.

3. КЪМ МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО:

В рамките на правомощията си да възложите анализ на практиката и да подготвите проект на Закон за изменение и допълнение на ЗТРРЮЛНЦ (в частност прецизиране на чл. 25, ал. 6 и чл. 28, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ) за внасяне в Министерския съвет с оглед упражняване на правото му на законодателна инициатива по чл. 87, ал. 1 от Конституцията, с който изрично да се регламентира отговорността за разноски при съдебно оспорване на отказ и неприложимостта на чл. 541 от ГПК при уважена жалба.

4. КЪМ ОМБУДСМАНА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

На основание **чл. 19, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7** от **Закона за омбудсмана** да извършите проверка на системния проблем с оглед защитата на правата на гражданите, включително упражняващите търговска дейност, да отправите препоръка до министъра на правосъдието за законодателни мерки и да упражните правомощието си по чл. 125 от ЗСВ за сезиране на върховните съдилища.

5. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПРЕДПРИЕТИТЕ ДЕЙСТВИЯ:

Моля да бъде уведомена за предприетите от всяка от институциите действия на посочения адрес на електронна поща: office@advokatifrp.eu.

ПРИЛОЖЕНИЯ:

Към настоящия сигнал прилагам в общ PDF файл описаните по-долу съдебни актове и институционални материали, както и допълнителни актове на ВАС, цитирани в раздел II:

№	Акт / Документ	Предмет и правно значение
1.	Определение № 615 от 23.11.2022 г. по ч. т. д. № 2297/2022 г., II т. о. на ВКС	Приема охранителен характер и корективно прилагане на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ във връзка с чл. 541 ГПК; потвърждава отказ за присъждане на 250 лв. разноски на молителя пред САС.
2.	Определение № 570 от 20.07.2023 г. по ч. т. д. № 1068/2023 г., II т. о. на ВКС	Приема липса на право на Агенцията да обжалва отменителното решение; съдържа съображения за охранителния характер на производството и чл. 541 ГПК.
3.	Определение № 1136 от 08.05.2024 г. по ч. т. д. № 453/2024 г., I т. о. на ВКС; Определение № 1769 от 24.06.2024 г. по ч. т. д. № 1055/2024 г., II т. о.; Определение № 2334 от 27.08.2024 г. по ч. т. д. № 1288/2024 г., I т. о.	Потвърждават охранителния характер и необжалваемостта на определението по чл. 248 ГПК след решение за отмяна на отказа и извършване на вписването.
4.	Определение № 151 от 21.10.2022 г. по т. д. № 41/2022 г. на ОС – Перник	Остава без уважение молбата на Агенцията по чл. 248 ГПК за изменение на решението в частта за присъдените разноски с Решение № 35/10.08.2022 г., приемайки императивния характер на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ.
5.	Решение № 209 от 21.09.2022 г. по т. д. № 279/2022 г. на ОС – Бургас	Прилага чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК и осъжда жалбоподателя да заплати 80 лв. (40,90 евро) разноски на Агенцията при потвърден отказ.

№	Акт / Документ	Предмет и правно значение
6.	Тълкувателно решение № 5 от 14.07.2022 г. по тълк. д. № 4/2020 г. на ОСС на I и II колегия на ВАС	Отклонява искането за тълкуване по ЗОДОВ; съдържа съображения в мотивите, че чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ урежда разноските по ГПК и изключва иска по ЗОДОВ.
7.	Решение № 388 от 15.01.2026 г. по к. адм. д. № 4206/2025 г. на ВАС, III о. (обезсилващо Решение № 983/29.01.2025 г. на АС – Варна)	Обезсилва първоинстанционното решение за присъждане на 1 260 лв. (644,23 евро) по ЗОДОВ и прекратява делото поради недопустимост на иска с оглед специалния ред по чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ.
8.	Определение № 9696 от 07.10.2026 г. по ч. адм. д. № 9015/2026 г. на ВАС, III о. (потвърждаващо Определение № 1515/28.05.2026 г. на АС – Русе)	Оставя в сила прекратяването на иск по ЗОДОВ за 1 262,10 лв. (645,30 евро) разноски; особено мнение на съдия Аглика Адамова относно допустимостта на иска.
9.	Определение № 9624 от 13.10.2025 г. по ч. адм. д. № 9545/2025 г. на ВАС, III о. (потвърждаващо Определение № 6326/11.07.2025 г. по адм. д. № 820/2025 г. на АС – Бургас)	Потвърждава прекратяването на производството по иск за разноски по ЗОДОВ поради наличието на специален ред по чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ.
10.	Решение № 1246 от 12.02.2025 г. по к. адм. д. № 5926/2024 г. на ВАС, III о.	Разглежда иска по ЗОДОВ по същество и го отхвърля като неоснователен поради липса на вреда по смисъла на чл. 1 ЗОДОВ и прекъсната причинна връзка.
11.	Сигнал на Инспектората към ВСС от 09.07.2024 г. и отговор на председателя на ВКС от 19.07.2024 г. с аналитично становище	Институционална кореспонденция относно разноските по чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и преценката за тълкувателна процедура към юли 2024 г.

№	Акт / Документ	Предмет и правно значение
12.	Законодателни материали по ЗИД ЗИНЗС (ДВ, бр. 105/2020 г.)	Законопроект № 054-01-104/13.11.2020 г., предложение № 054-04- 300/01.12.2020 г., Протокол № 150 от заседанието на Правната комисия от 02.12.2020 г., становище на Агенцията по вписванията от 23.11.2020 г. и извлечение от пленарната стенограма от 03.12.2020 г. по законопроекта.

гр. София, 20.10.2026 г.

С уважение:

.....
(адвокат Есен Фикри)

Esen Fikri
Mustafa

Digitally signed by
Esen Fikri Mustafa
Date: 2026.10.20
22:58:23 +03'00'